

PROPORTIONALITEIT BIJ SOLVENCY II

De Europese regelgeving in de verzekeringssector (Solvency II) heeft een niet onbelangrijke impact op de werking en de structuur van de verzekeringsondernemingen.

Zowel groot als klein worden geconfronteerd met dezelfde wetgeving en dezelfde verplichtingen. Zowel op kwantitatief (financiële solvabiliteit) als op kwalitatief (governance en rapportering) zijn de regels voor iedereen dezelfde.

Voor de middelgrote en kleinere spelers weegt de kostprijs van de implementatie van de regelgeving en de ganse voorbereiding ervan relatief veel meer door dan bij de grote verzekeraars. Ook bij de benadering van de kwantitatieve regels worden de gespecialiseerde monobranche maatschappijen en zij die met een lange afhandelingsduur van de schadegevallen geconfronteerd worden, helemaal niet gespaard. Deze nadelen wegen des te meer door naarmate de onderneming onafhankelijk is en niet kan genieten van een groter moederhuis.

De regelgeving voorziet wel een 'proportionaliteitsregel' voor de minder grote, doch tot op heden is daar weinig van te merken. Ik was ook niet verwonderd van de verklaringen van de vorige gouverneur van de Nationale Bank van België, Luc Coene, toen hij op een bijeenkomst van de Vereniging van Middelgrote Verzekeringsmaatschappijen verklaarde dat de fusie- of overnamegolf nog niet teneinde was en dat een verzekeraar, om te overleven, een minimum aan 'taille' zou nodig hebben. Een aantal kleinere verzekeraars zouden dus gedoemd zijn om te verdwijnen. Het is nochtans in het belang van de verzekerden dat verzekeraars die in bepaalde takken gespecialiseerd zijn op de markt blijven.

Ik neem het voorbeeld van de verzekeraars beroepsaansprakelijkheid van de intellectuele en vrije beroepen (medici, advocaten, accountants, verzekeringsmakelaars, architecten, ingenieurs, ...). Volgens de cijfers van de NBB bedraagt het globaal jaarincasso in deze tak niet meer dan 110 miljoen euro. Het totaalincasso van de Belgische Verzekeringmarkt op jaarbasis bedraagt 28,5 miljard euro. Beroepsaansprakelijkheid betekent dus ongeveer 4 promille van de markt.

Beperken we ons tot de markt 'niet-leven' die 11,5 miljard euro incasso heeft dan stijgt het aandeel van dit onderdeel niet boven de 1 procent van de markt uit.

Nu vraagt de tak beroepsaansprakelijkheid onder meer qua schadebeheer de zeer sterk gespecialiseerde kennis van hoogopgeleide medewerkers met jaren ervaring.

Het is dan niet onlogisch dat het aantal spelers om voormelde redenen (laag incasso, hoge specialisatie, lange afhandelingsduur van de schadegevallen) beperkt blijft, dat het nichespelers zijn die hier de toon aangeven en dat de groten minder geïnteresseerd zijn in deze tak.

Ingeval deze specialisten zouden verdwijnen dan lopen de verzekerden het risico in de kou te komen staan omdat de grotere spelers de nodige energie niet zullen opbrengen om deze perfecte dienstverlening te verzorgen. Hiervan zijn dan alleen de verzekerden slachtoffer. Het wordt dus hoog tijd dat een concrete invulling gegeven wordt aan deze proportionaliteitsregel. Hier pleiten wij al geruime tijd voor.

Vraag is uiteraard ook hoe Protect de regelgeving ingevuld heeft en verder invult. De doelstellingen en ratio's die Protect op kwantitatief vlak intern vooropgesteld heeft en haalt zijn veel strenger dan wat de overheid oplegt. Het beschikbare kapitaal overschrijdt aldus in hoge mate het volgens de opgelegde berekeningen nodige kapitaal. Ook op gebied van de implementatie van het gedeelte governance en rapportering, gebied waar de toezichthouder veel aandacht aan schenkt, zal Protect klaar zijn voor het nieuwe Solvency-tijdperk dat start in 2016.

Ides Ramboer
Voorzitter Raad van Bestuur Protect NV